

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

ก. สรุป

การศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมในชุมชน
กะเหรี่ยง 2 แห่งนั้น เป็นการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงในหมู่บ้านสะเนพ่อง
อ.สังขละบุรี และหมู่บ้านไร่ป่า อำเภอทองผาภูมิ โดยมีสมมติฐานดังต่อไปนี้ คือ

1. ครอบครัวในหมู่บ้านสะเนพ่องเป็นครอบครัวขยายมากกว่าหมู่บ้าน
ไร่ป่า
2. หมู่บ้านสะเนพ่องมีครอบครัวขนาดใหญ่กว่าหมู่บ้านไร่ป่า
3. หมู่บ้านสะเนพ่องมีเศรษฐกิจแบบเลี้ยงตนเองมากกว่าหมู่บ้านไร่ป่า
4. หมู่บ้านสะเนพ่องมีอาชีพประเภทต่าง ๆ น้อยกว่าหมู่บ้านไร่ป่า
5. ประชากรในหมู่บ้านสะเนพ่องไปเลือกตั้งน้อยกว่าประชากรในหมู่บ้าน
ไร่ป่า
6. หมู่บ้านสะเนพ่องมีโครงการพัฒนาน้อยกว่าหมู่บ้านไร่ป่า
7. ประชากรในหมู่บ้านสะเนพ่องมีระดับการศึกษาต่ำกว่าประชากร
ในหมู่บ้านไร่ป่า
8. ผู้ปกครองของนักเรียนในหมู่บ้านสะเนพ่อง เห็นความสำคัญของ
การศึกษาน้อยกว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในหมู่บ้านไร่ป่า
9. หมู่บ้านสะเนพ่องนับถือผีมากกว่าหมู่บ้านไร่ป่า
10. หมู่บ้านสะเนพ่องมีพิธีกรรมเกี่ยวกับไสยศาสตร์มากกว่าหมู่บ้าน
ไร่ป่า
11. หมู่บ้านสะเนพ่องใช้วิธีการรักษาพยาบาลแบบไสยศาสตร์มากกว่า
หมู่บ้านไร่ป่า
12. หมู่บ้านสะเนพ่องมีการคุมกำเนิดน้อยกว่าหมู่บ้านไร่ป่า

ผู้วิจัยใช้การวิจัยทางมานุษยวิทยา ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสังเกตการณ์ แบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ผลวิจัยพบว่า ทุกข้อเป็นไปตามสมมติฐาน ยกเว้นข้อ 6 ทั้งนี้เพราะว่าหมู่บ้านสะเนพ่องเป็นหมู่บ้านล้าหลัง และพัฒนาช้ามากจึงมีหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ และต้องการช่วยพัฒนาหมู่บ้านให้ทัดเทียมหมู่บ้านอื่น งดย่นำโครงการพัฒนาต่าง ๆ เข้าไปในหมู่บ้าน หลายโครงการ

ดังนั้นสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในหมู่บ้านไร่บ้ำกับหมู่บ้านสะเนพ่อง แตกต่างกัน กล่าวคือ หมู่บ้านสะเนพ่อง เปลี่ยนแปลงช้ากว่าหมู่บ้านไร่บ้ำ เพราะระบบต่าง ๆ ของหมู่บ้านสะเนพ่องยังเป็นลักษณะแบบดั้งเดิมเปลี่ยนแปลงน้อย เนื่องจากเป็นหมู่บ้านไม่พัฒนา ขณะที่หมู่บ้านไร่บ้ำเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะมีการพัฒนาทางด้านการพัฒนาชุมชนและสภาพทางภูมิศาสตร์ที่ตั้งหมู่บ้านใกล้การคมนาคม ได้รับการพัฒนาจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ได้มาจัดการสาธารณสุขโรค สร้างถนน วัด ไฟฟ้า หน่วยงานพัฒนาเข้ามาได้สะดวก และได้รับความร่วมมือจากชาวบ้าน จึงทำให้พัฒนาเร็วกว่า

ข. ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

สำหรับผู้สนใจจะทำวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมในหมู่บ้านกะเหรี่ยง ควรให้ความสนใจเรื่องต่อไปนี้

1. เรื่องภาษา ผู้วิจัยควรมีความรู้ภาษากะเหรี่ยงบ้าง เพื่อที่จะพูดคุยกับชาวบ้าน คุยไม่ต้องใช้ล่าม จะได้ข้อมูลที่ละเอียดสมบูรณ์และถูกต้อง
2. หมู่บ้านที่นำมาเปรียบเทียบกัน ควรมีระดับการพัฒนาเท่าเทียมกัน และหมู่บ้านควรตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกันมากกว่าที่จะศึกษาหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่อยู่ไกลกัน เพราะจะทำให้เสียเวลาในการเดินทาง

3. ผู้ศึกษาหมู่บ้านกะเหรี่ยง ควรใช้เวลาอย่างน้อย 1 ปี ในชุมชน เพื่อจะได้รู้ถึงการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ทุกชั้นตอนอย่างละเอียด

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ใช้เวลาหลายเดือน เพื่อศึกษาหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่หมู่บ้านสะเนฟอง อำเภอสังขละบุรี และหมู่บ้านไร่ป่า อำเภอทองผาภูมิ ทำให้เข้าใจสภาพ ความเป็นอยู่ของชาวกะเหรี่ยงใน 2 หมู่บ้านนั้นดี จึงขอเสนอความเห็นบางอย่าง เพื่อให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องนำไปพัฒนา ทำให้ชาวกะเหรี่ยงมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนี้

1. ควรจัดให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ เข้าไปให้บริการด้านเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การเผยแพร่ความรู้รวมไปถึงการให้บริการในด้านการวางแผนครอบครัวแก่ชาวกะเหรี่ยงในชนบท
2. ควรจัดตั้งสถานีอนามัยและให้มีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยคัดเลือกจากประชาชนในท้องถิ่น เช่น อาสาสมัครสาธารณสุข ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข เพื่อช่วยแนะนำในด้านอนามัย และให้การรักษาพยาบาลเบื้องต้น
3. ควรให้บริการการศึกษาแก่ประชากรโดยเฉพาะกลุ่มผู้ไม่รู้หนังสือ ควรกระทำอย่างจริงจัง ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลดังวัตถุประสงค์ดังกล่าวคือ แก้ปัญหาด้านการไม่รู้หนังสือ เพื่อยกระดับฐานะและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นกว่าเดิม
4. การคมนาคมลำบากมาก โดยเฉพาะหมู่บ้านสะเนฟองนั้น ไม่มีทางรถยนต์เข้าถึงหมู่บ้าน จะต้องเดินข้ามเขาเป็นระยะทาง 5 กิโลเมตร และความปลอดภัยในการเดินทางก็มีน้อย เพราะสองข้างทางเดินนั้นเป็นป่าทึบ จึงควรปรับปรุงเส้นทางคมนาคมไปหมู่บ้านสะเนฟอง